

In België dan weer:

Thans lopen er verschillende schoolacties waar wij workshops en presentaties geven. Zo ondermeer in de basisscholen van Zedelgem, Sint-Michiels, Sint-Andries en Torhout. Heel wat vrijwilligerswerk weer maar met een visie. In samenwerking met de Brugse Socio-culturele Jongeren waar onze zoon intussen goed ingeburgerd is gaan we een grote 14-daagse van Nepal houden met een tentoonstelling over Nepal, thank's en tal van workshops voor volwassenen en schoolkinderen. Dit gaat door begin december in het Hof van Langals in het CM-centrum in de Oude Burg te Brugge. Details volgen nog.

Met onze infostand zijn we binnenkort te gast op Mano Mundo in Boom, op 29 mei op het Wereldfeest in Leuven (incl. Nepalese keuken!) en tot slot onze hoogdag op het Feest in 't Park in het Minnewaterpark van Brugge op 26 juni waarvan wij medeorganisator zijn via de Noord-Zuidraad (www.feestintpark.be).

En nog iets speciaals: dit jaar zijn we begonnen met lessen Nepalees schrijven en lezen voor Nepalese kinderen die in Brugge wonen.

Als afsluitertje:

Hier wij nogmaals onze dank uitspreken voor allen die ons ondersteunen ook al weten wij dat we daarmee de wereld niet veranderen maar tenminste dragen we allen samen ons steentje bij. Jaarlijks krijgen we wel ergens subsidies om projecten op te starten maar daar kunnen we geen werkingskosten in Nepal mee bekostigen: uw individuele steun blijft dus van wezenlijk belang om de blijvende ondersteuning te waarborgen. Tja, rimpels in een oceaan bergen, weet je wel. Weet ook dat wij in 2009 van de toegestane 20% slechts 4,22% van ons budget aan algemene beheerskosten besteedden. Zo gaat de bulk van het sponsorgeld wel degelijk naar de armen ter plaatse. Verder blijft alle hulp welkom zij het via mond-aan-mond reclame, een benefietfeestje, vrijwilligerswerk of zelfs morele steun.

'That's all Folks!' Het gaat U goed.

Gezocht:
Dokters, tandartsen en
Internetleraars om een tijdje
vrijwillig te helpen in Nepal.

HIMALAYAN PROJECTS vzw

LEISELESTRAAT 138 B-8200 BRUGGE BELGIUM
☎ 00 32 (0)50 385704 - Mob: 0487 380 277
Projectrekening: (Iban: be14-) 380.0108167 83
himalayanprojects@scarlet.be - www.himalayanprojects.org

Nieuwsbrief 2010

Namaste geachte donors, sponsors en sympathisanten,

2009 was een feestjaar: 10 jaar sedert de officiële opening van ons eerste project, m.n. de 'Shree Lali Gurans Primary School' in Chitre. Uiteraard hebben we dit ginder gevierd en krijgt u hierover uitgebreid verslag. Maar allereerst moeten wij vooral jullie danken, de sponsors, waarvan enkelen dit jaar ook hun tiende jaar als trouwe sponsor mogen vieren. Want ons werk is enkel mogelijk samen met U! Daarom deze dankfoto van een studente van het eerste uur die thans prima resultaten haalt in het middelbaar aan een naburige school die

wij hielpen her-bouwen en waar wij een computerklas inrichtten. We zijn verheugd dat samen met u alle kinderen van het dorp naar school gaan. Ook maakten wij eens een denkoefening in hoeverre wij als vzw bijdragen tot het behalen van de Millenniumdoelstellingen 2015.

10 jaar 'Shree Lali Gurans Primary School'!

Ons eerste project en paradepaardje is zijn eerste tien jaar voorbij. Alle kinderen van het dorp gaan naar de basisschool. Alvast één millenniumdoelstelling die gehaald is, nog voor de term uitgevonden was. Dat hebben we dan ter plaatste gevierd met een feest waarbij ook de kinderen en ouders van de nabijgelegen dorpen uitgenodigd waren.

Toen we in juli in Nepal toekwamen sloeg de moesson in alle hevigheid toe en is Nita met haar zusters toch de berg opgeklimmen tussen alle modderstromen en bloedzuigers door. De voorzitter bleef wijselijk met de zoon in Pokhara achter! Samen hebben de zusters dan de voorbereidingen getroffen voor een Belgisch-Nepalees feest. Nita zou er met onze zoon dan niet meer bij zijn wegens werk- en schoolverplichtingen in België.

Op 17 september dan begonnen we 's morgens met een sportwedstrijd tussen 5 lokale scholen. Ondertussen zorgde het moedercomité voor het eten, de mannen voor de infrastructuur. De weergoden zaten ook mee met stralende zon en lekker warm; het zou maar één dag duren.

Op vraag van enkele sponsors:

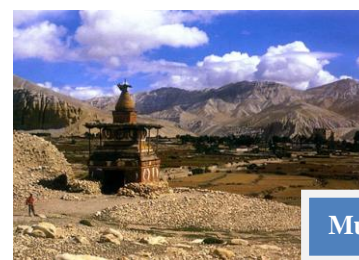
Een paar keer zijn we met enkele sponsors en kennissen op inleefreis naar Nepal geweest. Ze krijgen er maar niet genoeg van en zo werd alweer het plan geopperd om deze nazomer naar de Nepal af te reizen.

Voor deze 5de reis hebben we alvast 2 scenario's qua trekking die eerstdaags beslist worden: ofwel gaan we terug de Annapurna's rond met een extraatje naar het Tilichomeer op 5000 meter en daarna de Thorung-La pas op 5416 m ('s werelds breedste). Ofwel bezoeken we het gebied ten noorden daarvan, namelijk het voormalige Koninkrijk Mustang, een nog authentiek Boeddhistisch gebied aan het hoofd van de Kali Gandaki kloof ('s werelds diepste: dit gebied telt veel superlatieven) dat niet alleen geografisch deel uitmaakt van het Tibetaans hoogplateau maar ook sociaal, religieus en cultureel. Hier worden maar een beperkt aantal toeristen toegelaten maar het is dan ook uniek in alle opzichten en zelfs niet echt moeilijk stappen (tussen de 3 en 4000 meter).

Op 21 maart is een 1ste vergadering met al een aantal geïnteresseerden waar de knoop doorgehakt wordt maar dat is nog niet alles. Verder staan immers een bezoek aan Lumbini, de geboorteplaats van Boeddha waar nu tientallen temples gebouwd worden van zowat alle landen die een Boeddhistische gemeenschap hebben; De mooiste trouwens is gebouwd door Duitsers naar puur Tibetaans model. Allen zijn gebouwd in mandalavorm rond de Ashok-pilar en oude paleisruïnes. Aansluitend is er een heuse jungletocht en -overnachting in het Chitwan National Park.

Onze diverse projecten worden natuurlijk bezocht zodat iedereen ter plaatste nota kan nemen van de structurele hulp die wij over de jaren brachten.

Iedereen is uiteraard welkom: hoe meer zielen hoe meer vreugd. Naargelang het aantal deelnemers zal dit tussen de 1900 en 2500 euro bedragen maar let wel: als niet commerciële onderneming zijn hierin zowel vliegtickets, al toegangsbewijzen en ook alle maaltijden en overnachtingen inbegrepen. Enkel voor drank en persoonlijk uitgaven moet betaald. Deze trip gaat door ergens in september-oktober en zal zowat een maand in beslag nemen. Geef ons een seintje en we sturen U graag een meer uitgebreid voorstel op.

Mustang of Annapurna?

Met Dr. Prem Pun tenslotte konden we een reeks bijscholingen versieren voor onze nieuwe verplegers zoals opleiding labo en tandheelkunde. Dat we er nu twee hebben betekent wel een extra financiële last maar toch ook meer permanentie en daar het een man en vrouw zijn ook betere mogelijkheden naar specifieke 'gender' gerichte problemen (geslachtsziekten en voorlichting).

Plannen voor Nepal.

In de paasvakantie brengen we een blits bezoek naar Nepal om een aantal dingen te regelen: zo hebben we onze nieuwe verpleegster nog niet persoonlijk gezien en moet hun werking in de medische post bekeken en geëvalueerd worden. Ook gaan we de nieuwe verpleegster even vergezellen voor haar opleiding bij de Nederlandse dokters in Kathmandu. We gaan daar ook een weeshuis bekijken die gerund wordt door een bevriende Belgische vzw Vzw Nepali Child Support gerund door Julie Seynaeve waarmee wij thans samenwerken (zie www.vimeo.com/7170365 en www.freedomchildrenwelfarecenter.com). Ook de boekhouding moet nagezien en het veldlabo opgeleverd.

Verder starten we een nieuw project: zo gaan we met steun van Provincie West-Vlaanderen de sportinfrastructuur van Chitre op punt stellen. Een nieuw gecementeerd volley- en basketbalveld, clubhuis met podium en sanitair voor de jeugd. Zodat leven in een klein bergdorp ook leuk kan zijn voor jongeren en de roep naar de stad wat minder luid wordt. Tevens zijn we nog bezig met de opstart van ons internetlokaal, de computers zijn geïnstalleerd maar er moet nog een werkend en betrouwbaar internetverbinding gerealiseerd en dan nog iemand die opleidingen wil geven aan de lokale dorpsbewoners.

Verder gaan we de haalbaarheid bekijken van de aanleg van een 2-tal betonnen bruggen: eentje ten zuiden van de Everest waar een 10-tal dorpen jaarlijks maanden van de buitenwereld afgesloten zijn door de steeds wegspoelende houten brug bij het begin van de moesson en eentje in Chitre. Zo ziet u: we zitten niet graag stil.

Na de heerlijke maaltijd waarbij iedereen een plekje zocht was het dan tijd voor hersenbrekers: namelijk een Quiz tussen alle 5 scholen waarbij de concentratie soms van het gezicht afliep en bij de toehoorders een gespannen stilte zorgde. Het was de eerste keer dat zoiets in deze streek georganiseerd werd en de initiële verwondering maakte al gauw plaats voor algemeen enthousiasme. Toen het buurdorp de eerste 9 punten bijeenhaalde leek het een fiasco te worden ware het niet dat onze scholen en schoorvoetend de andere ook langzaam maar toch ook wat punten bijeenhaalden. Na een spannende finale bleek dan toch onze Chitre school de sterkste en konden we weeral eens fier zijn op onze kinderen..

Om de spanningen weg te werken wierpen de kinderen zich dan maar op de dansvloer waarbij de al iets oudere jeugd een prima gelegenheid had om wacht dicht bij elkaar te komen. Wat u niet zomaar kan zien is dat u hier een lage kaste jongen ziet die danst met een lokale schone. Een prachtig voorbeeld hoe het kan zonder vooroordelen. Iets dat wij sedert lang en vooral in stilte aan werken door onder meer gratis en gelijke behandeling van alle dorpsbewoners (ook in de medische post). We zijn fier op ons eerste project en intussen aan de volgende 10 jaar begonnen.

De Millenniumdoelstellingen 2015 en onze vzw.

Er is - weliswaar in golven - heel wat te doen om deze doelstellingen. Heel wat acties in België waar heel wat budgetten tegenaan gegooid worden. Maar er sijpelt weinig nieuws door over concrete realisaties. De theorie is goed onderbouwd en welgemeend maar nog steeds ver van ons bed qua zichtbare doelen. Hoe beter te becommentariëren dan dit even te toetsen aan onze eigen realisaties. Een speciaal initiatief van de Noord-Zuidienst Brugge in het kader van de nakende wereldbeker is scoren voor 2015: daartoe gaan wij een speciale millenniumbal aan onze Chitre school overhandigen.

Wij lichten de 8 doelstellingen toe aan de hand van enkele voorbeelden uit onze projecten:

Door het gratis maken van basisonderwijs, de bouwprojecten te laten uitvoeren door lokale mensen en de lokale economie ondersteunen door zo veel mogelijk ter plaatste aan te kopen.

Voorbeelden: In Chitre werden de basisschool en medische post volledig gebouwd door lokale mensen en met lokale materialen. Ook de school- en medische uitrusting (incl. Tandartskabinet en zonet ons veldlabo) werd lokaal aangekocht. Verder is er ons Noodfonds dat gespijsd met overschotten en eenmalige donaties mensen in nood helpt zoals de niertransplantatie van Dag Bahadur Pun die dankzij onze hulp overleeft en terug naar school gaat. Ook tal van weeskindjes en kleine initiatieven van lokale comités worden hiermee geholpen.

In Chitre gaan ALLE kinderen naar de basisschool, een objectief die helaas nog zelden te vinden is in Nepal. Ook gaan de meeste verder naar het middelbaar. In Sarangkot bij Pokhara aan een sloppenwijk bouwden wij een stevige basisschool op een steile helling waar de allerarmsten gratis naar school kunnen.

Trouwens via ons Studiefonds worden kinderen ook aangemoedigd en ondersteund voor verdere studies.

Daar er naast hun slaapkamers honderden kippen gefokt worden en het kippenvoer naast hun bed moet staan -met bijhorende muizenpopulatie - is ook al geen verantwoord systeem van 'childcare'. Om toch de 'echte' noden van de kindjes te ledigen hebben we echter toch fondsen ter beschikking gesteld maar dan in handen van een voormalige Unicef medewerkster die eigenhandig klederen en eten koopt en zopas ook kasten aangevoerd heeft met slot zodat het miniem dat ze hebben ook zelf kunnen beveiligen. Verder gaat ze om de paar weken op bezoek om polshoogte te nemen. Dit lijkt een wat langdradig verhaal (en niet eens volledig) maar het is maar om aan te duiden dat ontwikkelingswerk meer is dan wat centen uitdelen. Er komt veel bij kijken en het is een nooit afgewerkt verhaal.

Medische post: nieuw labo en nieuw personeel.

Het was intussen een catastrofe geworden in onze medische post: overal zakt de vloer in, letterlijk dan. Wat een ingenieuze Belgische oplossing leek om de houten vloer te vernissen teneinde de hygiëne te verbeteren breekt ons zuur op. Er was immers geen dampscherm onder de vloer aangelegd en dus is die van onderuit beginnen rotten. Daar we hier geen subsidies hebben om dit dringend probleem op te lossen zijn we samen met de lokale bevolking begonnen met een cementen vloer aan te leggen. Een plotse meerkost van een paar duizend euro betekent dit jaar extra tandjes bijzetten.

Bijkomend vertelde onze vaste verpleegster ons - en passant - dat ze een maand later naar Australië vertrok, dus zaten we daar plots helemaal in de puree. Ternauwernood dan maar ons vertrek naar België uitgesteld om advertenties en sollicitaties te houden met als positief resultaat dat we dankzij hoofdchirurg Dr. Prem Pun een koppel vonden die beide verplegers zijn en prompt naar boven vertrokken om de taak van Ganga over te nemen. Deze drie weken extra maakten het ook mogelijk om de drukfouten in onze algemene folder recht te trekken en om de bestelling van ons veldlabo af te ronden, maar daardoor liepen we dan wel weer een substantiële mogelijke subsidie van de Nationale Loterij mis; het kan nu eenmaal verkeren.

Het weeshuis in Sitalnagar, Rupandehi

Helaas hier toch wat verontrustend nieuws. Daar de media doorgaans vooral aandacht hebben aan negatief nieuws en catastrofes pogen wij steeds wat positief nieuws te brengen in onze nieuwsbrief. Dat we in het proces van onze realisaties heel wat hindernissen en bochten moeten nemen staat voor zich maar toch focussen wij op het eindresultaat dat totnogtoe positief is, ook al zeggen wij het zelf. Maar in het zuiden - van Nepal dan - wordt het ons nu toch wel heel moeilijk gemaakt om optimistisch te blijven. Hoe begon het alweer? Op vraag van een Nepalese vrouw en haar Belgische huisdokter die wat geld inzamelden besloten wij dit weeshuis mede te ondersteunen maar vinden heel wat hindernissen op onze weg. Dit is het derde jaar dat ik hier kom en nogal wat moeite moet doen om er te geraken: 5 uur op bochtige bergweken met de scooter naar de Terai waar de hitte en insecten heersen. Daar blijkt heel veel niet pluis en dit zijn we nu met samenwerking met een Engelse NGO en lokale Nepalese NGO's verder aan het uitzoeken. Zo blijken de fondsen onder de comitésleden onderling verdeeld te worden en de kinderen verwaarloosd. Ook zijn er 4 13-jarige meisjes zagezegd uitgehuwelijkt met 'good boys' die blijkbaar zomaar daar even een bruid kwamen uitkiezen. Daar we ginder vlak aan de Indische grens zitten en er jaarlijks minimaal 10.000 jonge meisjes verhandeld worden richting prostitutiehuizen in India en Arabische Staten doen onze vermoedens alleen maar stijgen dat er vreselijke dingen aan de hand zijn. Toen ik ze vroeg waar ze waren kreeg ik alleen maar een antwoord van dat ze nu heel ver wonen maar heel gelukkig zijn (?!). De nekharen kwamen spontaan recht bij het horen van zo'n belachelijke uitleg. Ook een nieuw opgenomen baby'tje (weeral een meisje) van 10 maanden bleek van heel ver te komen en daar plots uit de lucht gevallen. Nu, in elk geval wordt dit heel minuscuul opgevolgd, zij het zeer diplomatisch en in stilte om geen argwaan te wekken, want er zijn thans nog 7 andere kindjes aanwezig (volgens de oppasser 14). Niettegenstaande de oppasser thans over een mooi en goed - gehuurd - kantoor beschikt blijken maar enkele kinderen op een matras te slapen en zien er niet bepaald goed gevoed uit.

Hier is het zelfs zo dat wij thans wat positief discrimineren in het voordeel van vrouwen en achtergestelde kaste's. Als de balans wat meer in evenwicht is kan een ideaal bereikt worden. Zo is de hoofdleraar van onze basisschool in Chitre een vrouw en verder zijn er nog 3 leraressen en 1 leraar (de sukkelaar). Ook onze medische post bestond aanvankelijk uit 2 vrouwen: een verpleegster en een half-tijdse hulp. Thans vervangen door een verpleegkoppel die uiteraard ook nog een gelijk loon krijgt. Evenwicht dus.

Deze twee doelstellingen behandelen we samen: Door de inplanting van de eerstelijns medische post, de opleidingen door Belgische dokters, verpleegsters en vroedvrouwen is er een drastische daling in Chitre en omgeving. Een Belgische vroedvrouw heeft er 5 maanden opleiding gegeven en de uitrusting op punt gezet en tal van vrouwen consulteren nu regelmatig tijdens hun zwangerschap en vragen assistentie bij de geboorte. Waar het tot voor kort meestal alleen of met de hulp van een lokale niet-opgeleide en zelf aangestelde vroedvrouw gebeurde. Binnenkort krijgt onze nieuwe verpleegster trouwens een opleiding ter detectie en behandeling van baarmoederverzakking, een veel voorkomend maar totaal ongekend fenomeen in Nepal. Hiervoor werken we samen met 'vrouwen voor vrouwen', een Nederlandse vzw die jaarlijks dokters en verplegers in hun vakantie naar Nepal stuurt voor plaatselijke opleidingen d.m.v. ambulante kampen. Een mooie voorbeeld ook van efficiënte samenwerking. Ook sensibilisering betreft familieplanning en sexologie gebeurt regelmatig in samenwerking met de lokale moedercomités. De gratis hulpverlening en ook gratis medicijnen voor de meest behoeftige zorgen ervoor dat doktersbezoeken niet uit- of afgesteld worden. Tevens krijgen wij onze volledige antibioticabehoefte van ASBN, een Oostendse vzw die vanuit het Militair Hospitaal aldaar ontsproten is.

Thans zijn wij bezig een veldlabo te installeren met een toelage van het Brugs Fonds voor Ontwikkeling en Samenwerking. Onze nieuwe verpleger heeft een eerste opleiding al achter de rug en in samenwerking met de hoofdchirurg uit het dichtstbijzijnde stadshospitaal, maar uit de streek afkomstig, werd ook de mogelijkheid HIV te testen geïmplementeerd. Belangrijk te weten is dat ons en een naburig district tot de snelst groeiende gebieden van Nepal behoren wat betreft nieuwe besmettingen. Er is weinig over geweten en helemaal taboe. Zo is Unicef bezig overal detectie - en behandelingscentra op te richten: een duidelijk teken aan de wand. Zo blijkt uit hun bronnen dat ALLE mannen uit ons district (u leest het goed) die na jaren van werken in India naar huis tijdelijk of definitief terug keren thans besmet zijn. 100% dus, verder kanttekeningen hoeven dus niet.

Dit is nog een zorgenkind. Hoewel wij reeds jaren terug de inplanting hielpen realiseren van vuilbakken in de ganse streek - wat trouwens ook een natuurpark is - blijft de recente opkomst van chemisch afvalmateriaal zoals voornamelijk plastic een onderkend en nefast probleem die steeds maar dringender vormen aanneemt.

Het ergste vooral zijn de weggegooide batterijen die redelijk snel terug de voedselketen binnenkopen. Om dan maar de te zwijgen over de samenstelling van de goedkope en meest gekochte Chinese batterijen. Dat er steeds meer wegen gebouwd worden helpt dus ook al niet. Het is een persoonlijke droom sinds vele jaren om hieraan iets concreet te doen maar voorlopig onhaalbaar wegens te weinig tijd, expertise en fondsen natuurlijk. Zo is het een idee om een inzameling te houden, desnoods via kleine 'incensitives' zoals een retourbedrag of tombola (wat trouwens hier toch ook gebeurt via Bebat vzw). Maar dan nadien voor de degelijke verwerking is heel wat kennis en kapitaal vereist. We zouden immers niet graag willen dat kinderen van drie jaar met de blote handen batterijen openwerken voor recyclage wat veel in India voorkomt.

Dit is dan een luik dat merendeels boven ons petje is want dit behelst de politieke en financiële samenwerking tussen overheden uit het Zuiden en het Noorden teneinde de voorgaande doelstellingen te helpen realiseren en ondersteunen. Mocht dit aspect opgelost zijn zou onze hulp misschien niet meer nodig zijn. Tot nader order echter blijven wij op post.

***Conclusie:** Hiermee hebben wij dan eens een toetsing gemaakt met de doelstellingen zoals door de VN opgesteld. We denken op onze micro-schalige wijze met een beperkte groep vrijwilligers en sponsors toch een wezenlijk verschil en structurele verbeteringen aangebracht te hebben op enkele onooglijk kleine plekje's in de Himalaya's. Maar het zijn ook mensen van vlees en bloed en solidariteit is onvervangbaar waar dan ook. Hopelijk kunnen we in de toekomst verder werken aan onze doelstellingen ook na de hype van de Millenniumdoelstellingen 2015 die wellicht globaal niet gehaald worden maar toch weer een stap in de goede richting zullen gezet zijn. In het kader van scores van 2015, een initiatief van de Stad Brugge in samenwerking met de Noord-Zuidraad Brugge waar wij bestuurslid van zijn zullen wij trouwens een kleine actie in Chitre ondernemen die later tot uiting zal komen in één van onze volgende nieuwsbrieven.*

De weeskinderen van Tenzing in Kathmandu.

Sedert enkele jaren sponsoren wij een sociaal werker die enkele kinderen in zijn huis opvangt en school laat volgen met extra lessen in hun cultuureigen taal: het Tamangs. Daar wij zowat zijn enige vaste sponsor zijn is het aantal thans wat teruggebracht naar 6 kinderen. Ook is hij verhuist naar een ander pand waar voldoende water en elektriciteit te verkrijgen is. We vinden echter dat deze kinderen niet in de toeristenbuurt van Kathmandu horen en opperden (alweer) eerder de wens dat ze in hun thuisdorp beter zouden opgevangen kunnen worden. Het is echter voor ons thans financieel ook niet mogelijk om ook daar een school en internaat te bouwen maar misschien komt er ooit eens een oplossing, wie weet.